

opusdei.org

Katecheze o Matteu Riccim

V rámci týdenních katechezí hovořil papež František o misionáři Matteu Riccim, který evangelizoval Čínu za pomoci vědy. Kromě toho připomněl, že modlitba je základ, který živí všechnu evangelizaci.

31.05.2023

Drazí bratři a sestry, dobrý den!

V těchto katechezích pokračujeme v tématu apoštolské horlivosti, tedy horlivosti, kterou křesťané prožívají,

aby mohli uskutečňovat hlásání Ježíše Krista. A dnes bych rád představil další velký příklad apoštolské horlivosti: mluvili jsme o svatém Františku Xaverském, o svatém Pavlovi, o apoštolské horlivosti těchto velkých horlivců; dnes budeme mluvit o dalším - Italovi -, který se však vydal do Číny: Matteo Ricci.

Rodák z Maceraty v kraji Marche po studiích na jezuitských školách a po vlastním vstupu do Tovaryšstva Ježíšova, nadšený zprávami misionářů, kterým naslouchal, stejně jako mnoho dalších mladých mužů, kteří to cítili, požádal o vyslání do misií na Dálný východ. Po pokusu Františka Xaverského se o vstup do Číny neúspěšně pokusilo dalších pětadvacet jezuitů. Ricci a jeden z jeho spolubratří se však velmi dobře připravili, pečlivě studovali čínský jazyk a zvyky a nakonec se jim podařilo usadit se na jihu země.

Trvalo to osmnáct let, ve čtyřech etapách prošli čtyřmi různými městy, než dorazili do Pekingu, který byl centrem. S vytrvalostí a trpělivostí, oživovanou neochvějnou vírou, dokázal Matteo Ricci překonat obtíže a nebezpečí, nedůvěru a odpor. Pomyslete jen, že v té době chodil pěšky nebo jezdil na koni takové vzdálenosti... a on stále pokračoval. Jaké však bylo tajemství Mattea Ricciho? Jakou cestou ho hnala jeho horlivost?

Vždy šel cestou dialogu a přátelství se všemi lidmi, které potkával, a to mu otevřelo mnoho dveří k hlásání křesťanské víry. Jeho prvním dílem v čínštině byl právě traktát *O přátelství*, který měl velký ohlas. Aby zapadl do čínské kultury a života, oblékal se nejprve podle zvyklostí země jako buddhističtí bonzové a pak si uvědomil, že nejlepší bude převzít životní styl a oblékání literátů, tedy jak se oblékali

univerzitní profesoři, literáti, a oblékal se jako oni. Důkladně studoval jejich klasické texty, aby mohl křesťanství představit v pozitivním dialogu s jejich konfuciánskou moudrostí a zvyky čínské společnosti. Tomu se říká postoj inkulturace. Jeho vynikající vědecké vzdělání vzbudilo zájem a obdiv kultivovaných lidí, počínaje jeho slavnou mapou světa, mapou celého tehdy známého světa s jednotlivými kontinenty, která Číňanům poprvé odhaluje realitu mimo Čínu, která je mnohem širší, než si mysleli. Ukázala jim, že svět je ještě větší než Čína, a oni to pochopili - protože byli inteligentní.

Matematické a astronomické znalosti Ricciho a jeho misionářských následovníků však také přispěly k plodnému setkání kultury a vědy Západu a Východu, který pak zažije jedno ze svých nejšťastnějších období ve znamení dialogu a přátelství. Dílo Mattea Ricciho by totiž nikdy nebylo

možné bez spolupráce s jeho velkými čínskými přáteli, jako byl slavný „doktor Paolo“ (Xu Guangqi) a „doktor Leone“ (Li Zhizao).

Ricciho věhlas jako vědce však nesmí zastínit nejhlubší motivaci všech jeho snah: totiž hlásání evangelia.

Pokračoval ve vědeckém dialogu s vědci, ale vydával svědectví o své vlastní víře, o evangeliu.

Důvěryhodnost získaná vědeckým dialogem mu dala autoritu k tomu, aby mohl předkládat pravdu

křesťanské víry a morálky, o níž

zevrubně hovoří ve svých

významných čínských dílech, jako je

například kniha *Pravý smysl Pána*

nebes. Kromě učení je to jeho

svědectví o náboženském životě,

ctnostech a modlitbě: Tito misionáři

se modlili. Chodili kázat, dělali

politické kroky, všechno: a modlili se.

Právě to, co pohání misionářský

život, život v lásce, pomoc druhým,

pokorný, zcela bez ohledu na počty a

bohatství, přiměje mnoho jeho žáků a přátel k přijetí katolické víry. Viděli totiž člověka tak inteligentního, moudrého, chytrého - v dobrém slova smyslu -, který dokázal věci prosadit, a tak věřícího, že si říkali: „Ale, to, co hlásá, je pravda, protože je to v osobnosti, která vydává svědectví: vlastním životem dosvědčuje to, co hlásá.“ Všichni si uvědomovali, že to, co hlásá, je pravda. To je důslednost evangelizátorů. A to se dotýká nás všech křesťanů, kteří jsme evangelizátory. Mohu říkat nazpaměť Vyznání víry, mohu říkat všechny věci, kterým věříme, ale pokud s tím není konzistentní váš život, je to k ničemu. To, co lidi přitahuje, je svědectví důslednosti: my křesťané se máme řídit tím, co říkáme, a ne předstírat, že žijeme jako křesťané, a žít jako světští. Dávejte si na to pozor, podívejte se na tyto velké misionáře. Podívejte se na ně, uvidíte, že

největší síla je v důslednosti: jsou důslední.

V posledních dnech svého života těm, kteří mu byli nejbliže a ptali se ho, jak se cítí, „odpověděl, že v té chvíli přemýšlí, zda je větší radost a veselí, které vnitřně pociťuje při pomýšlení, že je blízko své cesty, na níž má jít a zakusit Boha, nebo smutek, který v něm může vyvolat opuštění svých společníků z celé misie, kterou tolik miloval, a služba, kterou v této misi může ještě prokázat Bohu, našemu Pánu“ (S. De Ursis, *Zpráva o M. Riccim*, Archivio Storico Romano S.I.). Je to stejný postoj jako u apoštola Pavla (srov. Flp 1,22-24), který chtěl odejít k Bohu, ale „zůstával, aby sloužil ostatním“.

Matteo Ricci zemřel v Pekingu v roce 1610 ve věku 57 let jako člověk, který celý svůj život obětoval misi. Misionářský duch Mattea Ricciho je živým vzorem i dnes. Jeho láska k

čínskému lidu je vzorem; ale to, co je dnes živým vzorem, je důslednost jeho života, svědectví jeho života jako křesťana. Přinesl do Číny křesťanství; ano, je velký, protože je velký vědec, je velký, protože je odvážný, je velký, protože napsal tolik knih - ale především je velký, protože byl důsledný ve svém povolání, důsledný v této touze následovat Ježíše Krista. Bratři a sestry, dnes se my, každý z nás, ptejme sami sebe: „Jsem důsledný, nebo jsem tak nějak polovičatý?“. Děkuji

RadioVaticana.cz / Rome
Reports

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
katecheze-o-matteu-riccim/](https://opusdei.org/cs-cz/article/katecheze-o-matteu-riccim/) (12.04.2025)